

Uchwała komisji habilitacyjnej

Komisja habilitacyjna, powołana w dniu 18 października 2022 roku przez Radę Naukową Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w postępowaniu w sprawie nadania dr Łukaszowi Tomczykowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, uchwaliła opinię następującej treści.

Komisja popiera wniosek o nadanie dr Łukaszowi Tomczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

W posiedzeniu w dniu 13 marca 2023 roku wzięli udział:

prof. dr hab. Krzysztof Konarzewski, przewodniczący

dr hab. Michał Klichowski, sekretarz

dr hab. Agnieszka Iwanicka, członek komisji

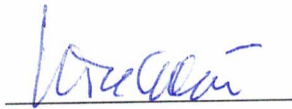
dr hab. Tomasz Huk, recenzent

prof. dr hab. Grzegorz Ptaszek, recenzent

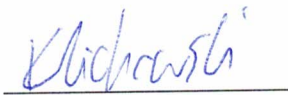
prof. dr hab. Marek Sokołowski, recenzent

prof. dr hab. Tomasz Grzegorz Szkudlarek, recenzent.

Uchwałę podjęto w głosowaniu jawnym. Za opinią o poparciu wniosku Kandydata głosowało pięć osób, przeciw dwie osoby, nikt nie wstrzymał się od głosowania. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

Krzysztof Konarzewski

Michał Klichowski

Poznań, 13 marca 2023

Załącznik do uchwały komisji habilitacyjnej powołanej w dniu 18 października 2022 roku przez Radę Naukową Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w postępowaniu w sprawie nadania dr Łukaszowi Tomczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Uzasadnienie uchwały

Na posiedzeniu w dniu 13 marca 2023 roku komisja zebrała i rozważyła argumenty za nadaniem i przeciw nadaniu drowi Łukaszowi Tomczykowi stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie pedagogika.

Za nadaniem stopnia wysunięto następujące argumenty.

Kandydat jest systematycznie pracującym i dynamicznie rozwijającym się badaczem o znaczącym dorobku publikacyjnym zarówno w obiegu krajowym, jak i międzynarodowym. Umiejętnie łączy działalność naukowo-badawczą z działalnością publikacyjną i konferencyjną.

Wybrany przez Kandydata kierunek badań odpowiada na współczesne potrzeby cywilizacyjne. Badane przez Kandydata problemy są zarazem problemami naukowymi i realnymi problemami społecznymi, a jego publikacje mają zarówno znaczenie dla rozwoju dyscypliny naukowej, jak i dla rozwoju społecznego.

Dorobek naukowy Kandydata, z monografią habilitacyjną na czele, w znakomity sposób poszerza wiedzę z zakresu pedagogiki medialnej, w tym edukacji medialnej, na temat skali i mechanizmów piractwa cyfrowego wśród młodzieży Polski i Czech.

Książka habilitacyjna Kandydata ma bez wątpienia pionierski charakter i jest unikalna: podejmuje zagadnienie słabo zbadane, wyprowadza wieloczynnikowy model zależności z przeglądu dotychczasowych badań i cechuje się starannością metodyczną.

Badanie zostało przeprowadzone w pełni profesjonalnie. Zaprojektowane przez Kandydata narzędzie pomiaru może stanowić źródło inspiracji dla wielu badaczy zajmujących się tą problematyką. Wyniki badania są uporządkowane i dobrze usystematyzowane i dostarczają cennych implikacji dla praktyki pedagogicznej.

Współpracę naukową Kandydat realizował w wielu różnych ośrodkach naukowych. Uczestniczył w pracach sześciu zespołów badawczych realizujących projekty naukowe o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Na szczególną uwagę zasługuje działalność o charakterze wdrożeniowo-konstrukcyjnym w projekcie *Smart Ecosystem for Learning and Inclusion (SELI)*.

W monografii Kandydat określił polską próbę jako losową, a podczas kolokwium przyznał, że była nielosowa („dogodnościowa”). Niereprezentatywność tej próby i duże różnice w strukturach prób polskiej i czeskiej (zwłaszcza pod względem wieku badanych) podważają wiarygodność porównań międzynarodowych.

W narzędziu pomiaru splątano deklaracje ankietowe z kolekcją arbitralnie okrojonych skal psychologicznych. Nie zbadano interkorelacji tych skal. Trafność niektórych zmiennych jest wątpliwa, a ich nazwy i interpretacje mają charakter perswazyjny. Skala normatywności online nie została powiązana ze stadiami rozwoju moralnego Kohlberga (w monografii Kandydat powołał się na tę teorię, ale podczas kolokwium przyznał, że jej nie zna). Wśród czynników środowiskowych nie ma zmiennych związanych z edukacją szkolną ani z relacjami rówieśniczymi.

Obróbka statystyczna danych jest gruntownie niepoprawna. Zmienne porządkowe opisuje się za pomocą odchylenia standardowego, skośności i kurtozy i testuje ich normalność (podczas kolokwium Kandydat przyznał, że nie zna zasad doboru statystyk opisowych do poziomu zmiennej). Brakuje ważnych informacji, np. o budowie zmiennych, zastosowanym teście statystycznym czy wariancie metody analizy. Niektóre interpretacje, np. kierunku zależności lub wyników analizy skupień, są bezpodstawne.

Rozwiązanie głównego problemu badawczego trudno uznać za zadowalające. Skali piractwa nie określono, bo nie zadbano o obiektywizację danych. Zamiast mechanizmów piractwa podano tylko kilka oczywistych korelatów tego zjawiska. Nie mogą one służyć projektowaniu skutecznych rozwiązań profilaktycznych. Kandydat sformułował jedynie uogólnione rekomendacje i nie wyszedł poza zamknięty krąg ograniczeń instytucjonalnych.

W monografii występują liczne błędy językowe (składniowe, stylistyczne, leksykalne), paralogizmy, uproszczenia, powtórzenia treści, a także błędy edytorskie, które utrudniają lekturę pracy.

Pozostały dorobek Kandydata jest obszerny, ale niektóre teksty można uznać za problematyczne. Część tych prac nie wnosi (na użytek postępowania) nowych informacji o jakości jego dorobku naukowego i kompetencjach badawczych. Niektóre prace mają niewielką wartość poznawczą, ponieważ badania były prowadzone na małych, homogenicznych grupach. Kandydatowi zdarza się pomijać w opisie metodologicznym istotne informacje, dzięki którym można by wykluczyć subiektywizm badawczy i zweryfikować rzetelność wyników. Zdarzają się błędy, np. stosowanie złożonych statystyk ilościowych na próbie nie tylko niezbyt licznej, ale dobranej celowo.

Niektóre prace mają charakter przyczynkarski, nie sprawdza się w nich hipotez wyprowadzonych z teorii lub wcześniejszych badań, lecz referuje badanie na zasadzie: „zobaczymy, czy jeszcze to się skoreluje”. Prace, które świadczą o stałym monitorowaniu przez autora niepewnych jeszcze tendencji technologicznych (np. blockchain w zastosowaniach edukacyjnych), nie wnoszą do tych tematów nic specjalnie zaskakującego.

Udział Kandydata w projektach finansowanych w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych jest mniejszy, niż wynika z załączonej dokumentacji. Współpraca naukowa jest realizowana z ośrodkami o niewielkim znaczeniu naukowym.

Zważywszy argumenty za nadaniem i przeciw nadaniu stopnia, komisja podjęła decyzję jak w sentencji uchwały.

Michał Klichowski

Michał Klichowski, sekretarz komisji

Poznań, 20 marca 2023